

Uitspraak

van de GGZ Klachtencommissie Patiënten en Naasten Utrecht (GKPNU)

Waar klager staat kan ook klaagster worden gelezen

Deze uitspraak betreft de klachtmelding van XX, ambulante in zorg bij Altrecht, XX

I. Verloop

Bij het secretariaat van de GGZ Klachtencommissie Patiënten en Naasten Utrecht (voor het vervolg: de Klachtencommissie) is een klachtbrief d.d. 07 januari 2021 en een bijbehorend door klaagster ondertekend klachtmeldingsformulier d.d. 14 januari 2021 op 22 januari 2021 ontvangen en geregistreerd onder nummer GKPNU 005.21.2303.

Beschrijving van de klachten:

De klachten zijn door klaagster als volgt omschreven:

1. Klaagster is zonder reden gedwongen opgenomen op 23-10-2020 op een gesloten afdeling voor ruim 2 weken.
2. Er was sprake van een omzetting van vrijwillige opname rond 22-11-2020 naar gedwongen opname op 24-11-2020, die op 27-11-2020 met een rechtelijke machtiging werd verlengd voor 3 weken t/m 18-12-2020. Beide (verplichte) opnames waren volstrekt onnodig.
3. Van 18-12-2020 t/m 28-12-2020 was sprake van een gedwongen opname zonder wettelijke grondslag en er zijn geen stappen gezet in die periode voor een aanvraag zorgmachtiging.

Klaagster heeft een schadevergoeding verzocht wegens onterechte vrijheidsberoving.

De klachten zijn (deels) ontvankelijk op grond van artikel 10.3 WVGZ; klaagster ontvangt op dit moment vrijwillige zorg. Op 22 januari 2021 is een nieuwe zorgmachtiging aangevraagd.

De klachten zijn behandeld in een hoorzitting van de Klachtencommissie op 04 februari 2021. In verband met de corona-bepalingen vond deze zitting plaats via beeldbellen (Google Meet).

Verschenen zijn:

Klaagster:

- Voor klaagster XX was het niet haalbaar om bij de zitting aanwezig te zijn; zij zou zich laten vertegenwoordigen door haar advocaat, XX. XX was echter niet aanwezig ter zitting.

Verweerders:

- XX, psychiater, geneesheer-directeur (voor het vervolg: verweerder 1).
- XX, arts (voor het vervolg: verweerder 2).
- XX, psychiater HC5 (voor het vervolg: verweerder 3).
- XX, psychiater HC2 (voor het vervolg: verweerder 4).

De Klachtencommissie bestaat uit:

- XX, jurist, voorzitter commissie.
- XX, psychiater.
- XX, psychiatrisch verpleegkundige.

XX, ambtelijk secretaris, en XX, ambtelijk secretaris, zijn aanwezig voor de verslaglegging.

De volgende documenten stonden de Klachtencommissie in kopievorm ter beschikking:

- Klachtbrief d.d. 07 januari 2021 (zie bijlage) en bijbehorend door klaagster ondertekend klachtmeldingsformulier GKPNU d.d. 14 januari 2021.
- Schriftelijke reactie van verweerders op de klacht d.d. 26-01-2021 en 01-02-2021 (zie bijlage).
- Relevante informatie uit het medisch dossier van klaagster, met haar schriftelijke toestemming voor inzage door de Klachtencommissie, te weten: XX

Op grond van de wet moet de Klachtencommissie al haar uitspraken openbaar maken en publiceren. Om die reden staan alleen in de aanhef de namen van betrokkenen en staan in het verslag en de overwegingen alleen functies en rollen genoemd. Uiteraard worden de namen van betrokkenen in de aanhef niet in de te publiceren uitspraak genoemd.

II. Verslag van de hoorzitting

Vooraf

De advocaat van klaagster verschijnt niet ter zitting. Door het ambtelijk secretariaat van de commissie is daarop, zonder resultaat, contact gezocht met de advocaat.

De hoorzitting krijgt wel doorgang in afwezigheid van de advocaat. De commissie zal zich voor wat betreft de inbreng van klaagster/advocaat baseren op de door de advocaat en klaagster opgestelde klachtbrief.

M.b.t. klacht 1: klaagster was zonder reden gedwongen opgenomen op 23-10-2020 voor ruim 2 weken.

Standpunt van klaagster

Zie de bijlage met de door de advocaat en klaagster opgestelde klachtbrief.

Standpunt van verweerders

Verweerder 2 licht toe dat klaagster op 23 oktober 2020 in de thuissituatie door de crisisdienst is beoordeeld. Klaagster toonde veel onrustig en geagiteerd gedrag. Klaagster belde in die dagen veel aan bij de burens, ook meermaals in de nacht. Zo wilde klaagster contact met de crisisdienst voor haar medicatie maar dat lukte niet, en zij belde toen bij de burens aan. De burens raakten daardoor uitgeput. Ook het huis van klaagster was een puinhoop. In de thuissituatie is uiteindelijk een crisismaatregel afgegeven. Verweerder 2 heeft als afdelingsarts de zitting voor de voortzetting crisismaatregel bijgewoond en zij heeft daar aangegeven dat in de thuissituatie de burens uitgeput raken en dat klaagster ook agressie over zichzelf afroept, dat klaagster een manisch beeld vertoonde en op de afdeling ook veel in conflict was met haar groepsgenoten. Ook ontbrak ziekte-inzicht. Het weekend voor de zitting hadden zich twee noodsituaties voorgedaan, waarbij klaagster medicatie in moest nemen omdat het niet goed met haar ging op de afdeling. Verweerder staat nog altijd achter haar besluit van destijds om de crisismaatregel voort te zetten.

Verweerder 3 vult aan dat bij opname een inschatting was gedaan voor de crisismaatregel en gedurende de opname was sprake van intern en extern gevaar. Er was sprake van een manische ontregeling bij een bipolaire 1 stoornis, waarbij verweerders besloten hebben de crisismaatregel voort te zetten. Klaagster is daarom gezien door een onafhankelijke psychiater, waarna de rechtbank heeft besloten tot een voortzetting van de crisismaatregel.

De commissie wil weten wat het gedrag was van klaagster na 23 oktober waardoor opname nog steeds noodzakelijk was. Verweerder 2 benoemt nogmaals dat in het weekend voorafgaand aan de zitting voor de voortzetting crisismaatregel er twee noodsituaties waren, dat klaagster met vlagen dreigend was en niet te begrenzen in haar gedrag. Daarnaast was klaagster in haar hele zijn ontregeld, het manische beeld zette zich voort, waarbij klaagster van de hak op de tak ging en het conflict constant op zocht. Klaagster zag ook niet in wat er mis was aan haar gedrag.

M.b.t. klacht 2: omzetting van vrijwillige opname rond 22-11-2020 naar gedwongen opname op 24-11-2020, die op 27-11-2020 met een rechtelijke machtiging werd verlengd voor 3 weken t/m 18-12-2020. De opname was volstrekt onnodig.

Standpunt van klaagster

Zie de bijlage met de door de advocaat en klaagster opgestelde klachtbrief.

Standpunt van verweerders

De voorzitter vraagt waarom klaagster op 22 november 2020 met fysieke klachten is opgenomen. Verweerder 2 legt uit dat klaagster aanvankelijk met ontslag naar huis is gegaan, maar zij heeft klachten gekregen: ze kreeg paniek, had het gevoel geen adem meer te krijgen. Meermaals heeft klaagster de ambulance gebeld en de crisisdienst. Zij is meermaals somatisch vrijgegeven. Klaagster

voelde zich hiermee niet serieus genomen en ze bleef het idee hebben geen adem te kunnen halen. Klaagster is opgenomen om rust te creëren, maar uiteindelijk werd dit toch weer een opname met een crisismaatregel. Klaagster sliep bijna niet, was sterk vermagerd. In één nacht heeft klaagster 20 keer naar haar contactpersoon gebeld. Er was sprake van overlast en mogelijke reputatieschade, zowel bij haar bureaus als haar eerste contactpersoon. Het beeld was hetzelfde als tijdens de eerste opname; klaagster kon zichzelf niet inhouden, ze raakte daardoor vrijwel uitgeput. Ze kon letterlijk niet meer op haar benen staan van vermoeidheid, ze kon zich niet aan het programma houden. Klaagster kwam in conflict met medepatiënten, was labiel, rookte binnen en was daarin niet te corrigeren, ze riep agressie over zichzelf af. Daarnaast had klaagster het plan opgevat om naar XX te gaan reizen om daar te gaan schrijven voor een krant, terwijl klaagster daar niet toe in staat leek te zijn. Klaagster had bovendien niet het idee dat corona haar hierbij in de weg zat.

M.b.t. klacht 3: gedwongen opname van 18-12-2020 t/m 28-12-2020 zonder wettelijke grond. Er zijn ook geen stappen gezet voor een aanvraag zorgmachtiging.

Standpunt van klaagster

Zie de bijlage met de door de advocaat en klaagster opgestelde klachtbrief.

De voorzitter leest uit de klachtbrief voor dat door klaagster wordt gesteld dat zij na 18 december 2020 tot en met 28 december op de afdeling moest blijven zonder dat daar een rechtelijke machtiging aan ten grondslag lag. Er zijn in die periode ook geen stappen gezet voor een aanvraag zorgmachtiging.

Standpunt van verweerders

Verweerder 1 geeft aan dat hij tijdens de zitting graag formeel excuses had willen aanbieden aan klaagster, eventueel via de advocaat, omdat er in de procedure bij het bureau GD inderdaad een aantal dingen niet goed is gegaan.

Op 15 december 2020 is klaagster door een onafhankelijke psychiater beoordeeld (medische verklaring) voor de aanvraag zorgmachtiging. Vervolgens heeft de geneesheer-directeur zijn bevindingen opgesteld en daarna is de set van documenten aan het OM gestuurd ten behoeve van de aanvraag zorgmachtiging.

Er bleek een onvolledige set opgestuurd te zijn aan het OM. Het OM heeft dat ook tijdig aangegeven aan het bureau GD. Het bureau had de set toen nog tijdig kunnen aanvullen, maar de onvolledige aanvraag is door het secretariaat abusievelijk op de verkeerde 'stapel' gelegd waardoor de set niet tijdig aangevuld aan het OM is teruggestuurd. Op 30 december 2020 is deze fout bij het bureau GD pas geconstateerd.

Verweerder 1 benadrukt dat de fout niet door de afdeling is gemaakt, maar bij het bureau GD.

Verweerder 1 geeft aan dat niets anders past dan excuses aan klaagster. Inhoudelijk was er wel zeker aanleiding voor deze aanvraag zorgmachtiging, aldus verweerder 1, en dit is ook ondersteund door de onafhankelijk psychiater en ook bevestigd door de geneesheer-directeur. Echter, de wettelijke grondslag ontbrak weldegelijk.

De commissie bedankt de geneesheer-directeur voor zijn excuses namens het bureau GD.

De commissie constateert dat in de schriftelijke reactie van de geneesheer-directeur op de klacht staat dat het doorzetten van de aanvraag zorgmachtiging vanwege procedurele fouten bij het OM is misgegaan. Ter zitting blijkt dat de vergissing echter is gemaakt bij het bureau GD. Verweerder 1 beaamt dit en stelt dat de fout geheel en al ligt bij bureau GD en het is waarschijnlijk passend, zo denkt verweerder 1, als de commissie deze klacht op dit punt gegrond verklaart.

De commissie vraagt overigens wat ertoe heeft geleid dat op de 28^e december is besloten om klaagster met ontslag te laten gaan. Verweerder 4 licht toe dat op 28 december tot ontslag is besloten omdat klaagster langzaam wat vriendelijker en rustiger in contact werd. Zij ging beter om met vrijheden en acceptatie medicatie. Met het ambulante team is daarom overlegd en besloten is dat klaagster met ontslag kon. Eerder dan 28 december had dit nog niet gekund.

Verweerder 1 benadrukt nogmaals dat hij tijdens deze zitting heel graag persoonlijk excuses had aangeboden aan klaagster of haar advocaat. Helaas is dat nu niet mogelijk, omdat beiden niet aanwezig zijn bij deze zitting. Verweerder geeft aan zijn excuses nu telefonisch over te zullen brengen aan klaagster.

Tot slot

De voorzitter benoemt dat er schadevergoeding is gevraagd voor de opname van 18 t/m 28 december 2020. Na de inhoudelijke beoordeling van de klacht, zal de commissie ook aangeven hoe verder met het verzoek tot schadevergoeding zal worden omgegaan.

Verweerder 1 geeft hier terzijde bij aan dat hij hoopt dat er door de commissie wel rekening gehouden zal worden met het feit dat klaagster, in de periode waar klacht 3 betrekking op heeft, wel bepaalde vrijheden had.

Nadat alle aanwezigen hebben aangegeven geen vragen of toevoegingen meer te hebben wordt de zitting gesloten.

III. Overwegingen en beoordeling

Op grond van de verklaringen tijdens de zitting en op grond van de documenten die aan de Klachtencommissie ter beschikking staan, overweegt de Klachtencommissie het volgende.

Vooraf.

Meer in het algemeen overweegt de Klachtencommissie dat verplichte zorg bij psychiatrische patiënten een ernstige inbreuk is op hun persoonlijke levenssfeer en/of lichamelijke integriteit. Deze inbreuk dient dan ook met de nodige waarborgen omkleed te zijn. Daarom worden er op zowel juridisch als medisch gebied eisen gesteld aan het mogen toepassen van verplichte zorg. Op juridisch gebied moet verplichte zorg voldoen aan de vereisten van de WVGZ.

Op medisch gebied moet verplichte zorg voldoen aan de eisen van proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid. Dat wil zeggen dat het medisch ingrijpen in verhouding moet staan tot het af te wenden ernstig nadeel, dat er geen minder ingrijpende maatregelen mogelijk zijn en dat de maatregel bijdraagt aan het bereiken van het behandeldoel.

Daarnaast moet (ambulante) verplichte zorg veilig zijn voor de patiënt, de naastbetrokkenen en de hulpverlening.

Met betrekking tot klaagster.

Klaagster woont zelfstandig en is alleenstaand.

Klaagster is bekend met een bipolaire I stoornis en ten tijde van de opname op 23 oktober 2020 was klaagster al wat langer manisch aan het ontregelen.

De commissie heeft geen reden hieraan te twijfelen.

M.b.t. klacht 1. Klaagster is zonder reden gedwongen opgenomen op 23-10-2020 op een gesloten afdeling voor ruim 2 weken.

Onderzoek van de stukken onderschrijft hetgeen verweerders ter zitting hebben aangegeven.

Klaagster is op 23 oktober 2020 op verzoek van de politie beoordeeld door een onafhankelijke psychiater. Zij was erg onrustig, geagiteerd. Had de hele nacht de buurt op stelten gezet, veel burens wakker gemaakt en deze burens geagiteerd benaderd. Het huis was een puinhoop.

Door klaagster is in haar, bij de beoordeling door de crisisdienst geuite, visie op haar toestand onder andere aangegeven dat zij in staat is zichzelf weer rustig te krijgen, dat er niets gedaan is volgens haar eigen noodplan, dat zij zich machteloos en genaaid voelde en dat zij het recht heeft om kwaad te zijn. Omdat zij Oxazepam heeft gekregen is klaagster van mening dat het nu niet nodig is haar op te nemen.

Klaagster heeft tevens aangegeven dat het zou kunnen dat het noodplan niet goed geregistreerd staat, omdat het nog niet helemaal af was.

De Klachtencommissie acht het aannemelijk dat klaagster op dat moment niet in staat was een reële inschatting van haar toestand te maken en schaaft zich achter de inschatting van de psychiater en de burgemeester dat het gedrag van klaagster op basis van haar stoornis opname noodzakelijk maakte.

Na beoordeling door de onafhankelijk psychiater heeft de Burgemeester een crisismaatregel (CM) afgegeven en is klaagster opgenomen op HC5.

Op de afdeling heeft klaagster het geagiteerde gedrag voortgezet. Er is sprake van afdelingsontwrichtend gedrag. Klaagster uit zich furieus, is snel boos, dwingend, opgeblazen en aanvallend.

Op 25 oktober ontstaat een noodsituatie, omdat klaagster zich enorm aan andere patiënten opdringt, zij respecteert de grenzen van groepsgenoten niet en houdt zich niet aan de coronaregels.

Op 26 oktober is ter zitting door de rechter de crisismaatregel verlengd met 3 weken.

Klaagster vertoont ook tijdens de voortzetting van de opname een duidelijk manisch toestandsbeeld, wat voortzetting van de opname noodzakelijk maakt.

Bij het ZAG op 04 oktober 2020 wordt besproken dat het contact met de hulpverlening de afgelopen 1,5 jaar bij vlagen stroef loopt omdat klaagster hulp lijkt af te houden als het wat beter met haar gaat. Klaagster wil met ontslag. Aangegeven is dat eerst het slaapritme beter moet worden en dat vrijheden mogelijk moeten zijn.

Klaagster krijgt vrijheden, 3 x 30 minuten.

Op 10 oktober 2020 wordt tijdens het ZAG de medicatie besproken. De crisismaatregel loopt t/m 16 oktober, maar eerder ontslag zou mogelijk zijn, met een vinger aan de pols middels IHT. Klaagster is aangemeld bij het gebiedsteam (GT).

De vrijheden zijn uitgebouwd en op 13 november 2020 is klaagster met ontslag gegaan.

Alles overziend is de Klachtencommissie het volgende van oordeel.

-Voor zover de klacht betreft het 'Opnemen in een accommodatie' op grond van de Beschikking van de Burgemeester, dan wel de Beschikking voortzetting crisismaatregel door de Rechtbank zijn de klachten niet ontvankelijk. Klachten over een Beschikking van de Burgemeester worden beoordeeld door de Rechtbank Midden-Nederland. Tegen de Beschikking van de Rechtbank inzake de voortzetting van de crisismaatregel staat alleen cassatie open.

- Voor zover de klacht betreft het opgenomen houden na de opname op 23 oktober 2020 is de Klachtencommissie van oordeel dat er vanuit een manisch toestandsbeeld voldoende redenen waren om klaagster op te nemen en opgenomen te houden, omdat het beeld dat reden voor de opname was zich op de afdeling heeft voortgezet en er zonder opname een reële kans aanwezig was op ernstig nadeel voor klaagster zelf of derden. Bij verbetering van het beeld is terecht begonnen met toewerken naar ontslag, o.a. door het verlenen van steeds meer vrijheden binnen de structuur van de afdeling. Op 13 november was de toestand van klaagster dusdanig gestabiliseerd dat behandelaars terecht hebben besloten tot ontslag, ondanks de lopende Beschikking voortzetting crisismachtiging tot en met 16 november.

Het voorgaande houdt in dat de klacht 1 **ongegrond** dient te worden verklaard.

M.b.t. klacht 2. Er was sprake van een omzetting van vrijwillige opname rond 22-11-2020 naar gedwongen opname op 24-11-2020, die op 27-11-2020 met een rechtelijke machtiging werd verlengd voor 3 weken t/m 18-12-2020. Beide (verplichte) opnames waren volstrekt onnodig.

Zie voor de besluiten van de burgemeester en de rechter klacht 1.

Voor zover de klacht het aanvragen van een crisismachtiging en het opgenomen houden op/na 24 november betreft acht de commissie het volgende voldoende duidelijk.

Klaagster had ondanks haar manische toestand op 24 november een zeer duidelijke ontslagwens. Hoewel klaagster vrijwillig opgenomen was werd het niet verantwoord geacht klaagster in haar toestand van manisch psychotische ontregeling met ontslag te laten gaan. Klaagster had panieklachten, sliep zeer weinig en was lichamelijk verzwakt. Zij belde op die avond rond 20 keer haar contactpersoon en de crisisdienst. Ook was klaagster snel overprikkeld en schold zij de verpleging uit. Zij had plannen naar XX te gaan, zonder reëel beeld van de ernst van het Covid-19 virus. Ziekte-inzicht en inzicht in de gevolgen van haar acties waren niet aanwezig.

De commissie is van mening dat ontslag van klaagster met dat toestandsbeeld een reëel risico op ernstig nadeel voor klaagster met zich mee zou brengen en daarom is klaagster terecht door een

onafhankelijk psychiater van de crisisdienst beoordeeld en heeft deze op goede gronden een crisismaatregel aangevraagd.

Op 27 november 2020 is door de rechter een Beschikking voortzetting crisismaatregel afgegeven.

In de loop van de opname gaat het niet goed met klaagster, zij heeft duizeligheidsklachten, loopt wankel, is vermoeid en uitgeput.

Op 02 en 03 december 2020 is klaagster ongeoorloofd afwezig. Prikkelers tijdens deze afwezigheid leverden agitatie en boosheid op, waardoor klaagster weer onrustig werd. Door die toestand was klaagster volgens eigen zeggen niet in staat om zelfstandig naar de afdeling terug te gaan. Vrijheden zijn daarop ingeperkt.

In de loop van de behandeling blijft klaagster onrustig, geagiteerd en eisen stellend. Op 09 december 2020 stopt zij zelf met de antipsychotische medicatie. Zij zoekt nog (in mindere mate) het conflict op. Komt te laat terug van vrijheden. Ook weigert zij soms medicatie.

Op 15 december 2020 wordt klaagster beoordeeld door een onafhankelijk psychiater in verband met de aanvraag van een zorgmachtiging. Deze constateert dat er bij klaagster sprake is van een psychische stoornis waaruit gedrag voortvloeit dat niet zonder verlening van verplichte zorg kan worden afgewend.

Klaagster geeft aan geen rust te kunnen vinden op de afdeling, maar weigert mee te werken aan het rustprogramma, zoekt steun maar wijst die ook af.

Bovengeschetst totaalbeeld bleef aanwezig tot en met 18 december 2020, de laatste dag van de voortgezette crisismaatregel.

De Klachtencommissie is van oordeel dat het niet verantwoord was klaagster met ontslag te laten gaan, omdat er zonder opname een reële kans aanwezig was op ernstig nadeel voor klaagster zelf of derden. Verweerders hebben dan ook zorgvuldig gehandeld door de vrijwillige opname om te laten zetten in een crisismachtiging, omdat voortzetting van de opname middels een crisismaatregel noodzakelijk was.

Het voorgaande overziend is de Klachtencommissie van oordeel dat klacht 2 **ongegrond** dient te worden verklaard.

M.b.t. klacht 3. Van 18-12-2020 t/m 28-12-2020 was sprake van een gedwongen opname zonder wettelijke grondslag en er zijn geen stappen gezet in die periode voor een aanvraag zorgmachtiging.

Met betrekking tot de behandeling.

In het verdere verloop van de behandeling is er sprake van een langzame verbetering in de toestand van klaagster, waarbij vrijheden worden uitgebreid op geleide van het beeld. Er wordt gezocht naar de meest passende medicamenteuze behandeling. Er wordt aansluiting gezocht bij het Gebiedsteam dat ambulante behandeling begeleidt.

Op 23 december 2020 wordt nog gerapporteerd dat klaagster 'emotioneel labiel' overkomt, dat gegeven informatie niet goed overkomt, dat zij van de hak op de tak springt en dat zij overzicht mist.

Op 28 december 2020 gaat klaagster afspraken over medicatie met ontslag. Door verweerders is nadrukkelijk aangegeven dat eerder ontslag niet verantwoord was, hetgeen de commissie op basis van de stukken aannemelijk acht.

Klacht 3 dient dan ook voor **wat betreft het inhoudelijke deel ongegrond** verklaard te worden.

Met betrekking tot het formele deel.

Door verweerder 1 is beaamd dat er inderdaad iets is misgegaan bij de aanvraag voor de zorgmachtiging en daarvoor nadrukkelijk excuses aangeboden.

Ter zitting heeft verweerder 1 de situatie toegelicht. Door het bureau van de GD is op 16 december 2020 een onvolledige set formulieren naar het Openbaar Ministerie (OM) gestuurd. Het OM heeft hier direct melding van gemaakt. Het bureau GD had de set toen nog tijdig kunnen aanvullen, maar de onvolledige aanvraag is door het secretariaat abusievelijk op de verkeerde 'stapel' gelegd waardoor

de set niet tijdig aangevuld aan het OM is teruggestuurd. Op 30 december 2020 is deze fout bij het bureau GD pas geconstateerd.

De normale gang van zaken is zo dat indien de officier van Justitie (OvJ) voor het einde van de crisismaatregel een verzoek bij de rechter indient voor een zorgmachtiging die aansluit op de machtiging tot (voortzetting van) de crisismaatregel, dat dan de machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel doorloopt totdat de rechter heeft beslist op het nieuwe verzoek. De rechter neemt die beslissing in elk geval binnen drie weken nadat het verzoek is ingediend.

Anders dan klaagster stelt zijn er wel stappen ondernomen (beoordeling en aanvraag) om een zorgmachtiging aan te vragen, maar is in de procedure iets mis gegaan.

Nu in de decursus vermeld staat "bevindingen GD ivm aanvraag ZM 16-12-2020" is de commissie van mening dat het behandelteam ervan uit mocht gaan dat de voortgezette crisismachtiging conform de gebruikelijke gang van zaken nog 3 weken zou doorlopen. Het behandelteam kan het gemis van de wettelijke grondslag voor het gedwongen verblijf dan ook niet verweten worden. Door verweerder 1 is al aangegeven dat de fout bij het bureau van de GD lag.

Gezien het voorgaande stelt de Klachtencommissie vast dat er voor klaagster vanaf 19 december 2020 tot aan het ontslag op 28 december 2020 geen wettelijke grondslag was voor de gedwongen opname. Het ontbreken van een besluit van de rechter met betrekking tot het afgeven van een zorgmachtiging is een procedurefout.

Klacht 3 dient dan ook voor **wat betreft het formele deel gegrond** verklaard te worden.

IV. Uitspraak

De Klachtencommissie verklaart:

Klacht 1. Klaagster is zonder reden gedwongen opgenomen op 23-10-2020 op een gesloten afdeling voor ruim 2 weken: **ongegrond**.

Klacht 2. Er was sprake van een omzetting van vrijwillige opname rond 22-11-2020 naar gedwongen opname op 24-11-2020, die op 27-11-2020 met een rechtelijke machtiging werd verlengd voor 3 weken t/m 18-12-2020. Beide (verplichte) opnames waren volstrekt onnodig: **ongegrond**.

Klacht 3. Van 18-12-20 t/m 28-12-20 was sprake van een gedwongen opname zonder wettelijke grondslag en er zijn geen stappen gezet in die periode voor een aanvraag zorgmachtiging.

- Voor het inhoudelijke deel **ongegrond**.
- Voor het formele deel **gegrond**.

Het **verzoek om schadevergoeding** wordt wegens de gedeeltelijke gegrondheid van klacht 3 door de commissie in behandeling genomen.

De Klachtencommissie verzoekt klaagster/advocaat de geleden schade per omgaande toe te lichten en de te vragen schadevergoeding te onderbouwen.

V. Vervolg op klacht

Nu klacht 3 gedeeltelijk gegrond is verklaard, deelt de Raad van bestuur, binnen een maand na de beslissing van de Klachtencommissie schriftelijk aan klaagster mee of zij naar aanleiding van die beslissing maatregelen zal nemen en zo ja, welke.

Aldus besloten te Utrecht op 04 februari 2021 door de GGZ Klachtencommissie Patiënten en Naasten Utrecht en ondertekend door de voorzitter, XX, op 09 februari 2021:

Deze uitspraak wordt verzonden aan klaagster en advocaat, verweerders, de leiding van de zorgeenheid van verweerders, de raad van bestuur, de geneesheer-directeur van de zorgeenheid, alsook de Inspecteur voor de Gezondheidszorg.

Nadat de Klachtencommissie een beslissing heeft genomen of indien de Klachtencommissie niet tijdig een beslissing heeft genomen, kunnen klaagster, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van klaagster een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht.